

der er ikke bevilget Noget til dets Opretholdelse for det Dieblif, hvori vi nu staae her; Spørgsmaalet ligger for i en Tillægsbevilling, altsaa som en Begjæring om en Bevillighedsbevilling; thi det er jo alle Tillægsbevillinger; fra Aftaar af har det nævnte Institut ikke mere lovlig eksisteret. Enhver Skilling, der er givet ud dertil siden den Tid, staaer for det Ministeriums eller for den Ministers Regning, som har tilladt, at disse Penge ere givne ud, og det staaer til Næstedsagen, om den vil befrie vedkommende Minister eller vedkommende Ministerium for at betale dem; men den Vei, som den ærede Minister i dette Dieblif betæder, den kan let komme til at bringe Thinget i den Nødvendighed at lade hans Forgængere betale, for at vise, at Landstutteriet ikke nu eksisterer. Legatit er; dertil kan Thinget let tvinges, naar vi skulle ind paa at forhandle disse Sager som Stridspunkter, som Punkter, hvor den ene eller Anden maa fastholde sin legale Mændighed. Spørgsmaalet ligger for: som en Frivillighedsfag fra Thinget, eller en Forkastelse. Som en Frivillighedsfag kan den komme til at ligge for i to Skikkelser, den ene en Bevilling for et kort Tidsrum for at faae Tid til at affinde sig med en Fortid, der ikke betimelig er bleven baretagen, som den skulle, og som naturlig forudsætter fra Thingets Side, naar der gaaes ind derpaa, at ogsaa Tillægsbevillingen vil finde det samme Bifald, thi ellers vil det være urimeligt at bevilge denne hyderligere Forøgelse. Det er den hyerste Bevillighed, og den ligger for i det Forslag, som er stillet af den afgaaede Indenrigsminister og til hvilket den nærværende Indenrigsminister slutter sig; men Bevillingen maa forlanges som en Bevillighed; den maa høre op at være en Afgjørelse mellem os og Ministeren, som vi have overskredet vor ordinaire Bevillingsmyndighed eller ikke; thi det ligger slet ikke for her, siden Bevillingen til Landstutteriet er udløben; den ærede Minister, der selv dengang var Medlem af Thinget, veed, at der i sidste Samling kun blev bevilget Midler til $\frac{3}{4}$ Aar, og udover disse $\frac{3}{4}$ Aar bestaaer Landstutteriet ret lig, ikke længere. Jeg skulle meget gjerne kunne gaae ind paa at gjøre Ministeren til Gufal, naar Ministeren stiller sig saaledes, at

det bliver mellem Thinget og ham en erkjendt Bevillighedsfag, og at det ikke opfattes som noget strengt Retsspørgsmaal. Gaaer Thinget nu ind paa at vedtage det nævnte Forslag, er det en Bevillighed mod det afgaaede Ministerium, men det er især en Bevillighed imod det nærværende; jeg skal ikke i dette Dieblif forfølge denne Betragtningssmaade længere; jeg skal senere komme til at forklare mine Udtryk i saa Henseende, naar jeg tager Spørgsmaalet frem i sin Almindelighed, som jeg skal gjøre, forinden Finantslovens Forhandling er sluttet. Jeg skal kun fastholde, at Thinget gjør sin Bevillingsmyndighed Skyldst paa den simpelfste og billigste Maade, naar det ikke giver en eneste Skilling til Landstutteriet; Ministeriet kan ikke kræve Mere eller vente Mere, uden forsaavidt der maatte være et særdeles Onske fra Ministeriets Side om at faae Tid til at foretage den fornødne Overveelse, som det maaskee troer at burde foretage — jeg seer ikke nogen Grund dertil — men som Ministeriet dog maaskee troer nødvendig.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg anseer ethvert Votum, ogsaa det Votum, hvorved Finantsloven ved 3die Behandling vedtages af dette Thing, for en Bevillighed, for en Smødekommens af Thinget, altsaa skal jeg ogsaa med Fornøielse anerkjende, at enhver deelsvis Bevilling ligeledes er en Bevillighed af Thinget. Enhver Afstemning, hvorved dette Thing gaaer ind paa et Onske fra Regjeringens Side, er en Bevillighedsfag. Forøvrigt troer jeg virkelig ikke, at man ved min Opfattelse af denne Sag vil finde, at jeg paa nogen Maade er gaaet Thingets Ret for nær.

Ordføreren: Den meget ærede Rigsbogsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har meget bedre, end jeg vilde være istand til, og tilstræffelig, som det forekommer mig, udviklet det, som oprindeligt var min Tanke, og som jeg antydede derved, at jeg henstillede til den høitærede Minister, hvad der ligefrem fulgte af, at Bevillingen ikke var vedtagen sidste Gang for et heelt Aar. Jeg skal imidlertid ikke dvæle længere ved dette Punkt efter de stedfundne Forhandlinger, men blot